

[Socialministeren]

børn, der kan få fuld portion, er, at det vil føles urimeligt, om man i sager, hvor der var et større antal børn, ville kunne komme i den situation, at den samlede efterladteerstatning ville blive større end den erstatning, som den skadelidte selv ville have kunnet opnå, nemlig $\frac{3}{4}$ af den pågældendes årsløn.

Jeg vil understrege, at det ved dette forslag også lovfæstes, at erstatningen til børn kan forlænges til det 21. år, såfremt barnet ved det 18. år er under uddannelse.

Jeg er indstillet på at se på en mulig skærpeelse af anmeldelsen til arbejdstilsynet. Der har været ført nogle forhandlinger mellem sikringsstyrelsen og tilsynet om automatisk at få kopi af samtlige anmeldelser efter ulykkesforsikringsloven, og det spørgsmål skal drøftes videre med forsikringsselskaber. Det er endnu ikke helt afklaret, men det sker muligvis under udvalgsarbejdet.

Jeg kan over for hr. Palle Simonsen bekræfte, at et udvalg fortsat skal følge, hvilke sygdomme der skal anses for erhvervs sygdomme.

Fru Lilli Gyldenkilde og andre efterlyste spørgsmålet om erstatning for skader, der er opstået på vej til og fra arbejde. Det er et spørgsmål, som har været overvejet i det udvalg, der har været nedsat, og på grundlag af nogle svenske og finske erfaringer har man måttet forvente, at antallet af skader ville stige med 10 pct. og udgifterne med 15-20 pct. Det har derfor ikke været muligt i denne omgang at tage denne sag op.

Med hensyn til spørgsmålet om de 67-åriges ret til at få kapitaliseret renten, som fru Lilli Gyldenkilde og andre rejste, vil jeg sige, at praksis faktisk viser, at et meget stort antal personer ønsker at få renten omsat til et kapitalbeløb, når de får ret til andre sociale pensioner.

Fru Janne Normann spurgte, hvorfor ægtefællen ikke er forsikret efter denne lov. Hertil kan jeg sige, at en ægtefælle jo anses for medejer af en virksomhed, og da ejeren ikke selv er forsikret, kan medejeren heller ikke blive det.

Til fru Inge Krogh skal jeg endelig sige, at påvirkning af narkotika sidestilles med selvforskyldt beruselse.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ministeren udtalte, at vi i denne omgang ikke kunne tage tankerne op om erstatninger for ulykker sket på vej til og fra arbejde. Skal jeg forstå det derhen, at det så ikke vil vare ret længe, før man eventuelt vil tage det op?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om erstatning for vaccinations-skader.

(Lovforslag nr. L 50. Fremsat 18/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tove Frederiksen (S):

Dette lovforslag kan ses i sammenhæng med de lovforslag, der lige er behandlet, idet det drejer sig om en tilpasning til de faktiske forhold. Den væsentligste ændring er, at den hidtidige invaliditetserstatning skal udregnes sådan, at erstatning ydes dels for den men, skaden medfører, dels for tab af erhvervsevne. Hovedtrækkene i lovforslaget er, at der tales om skader, der er forårsaget af vaccinationer, der foretages i offentlig interesse, det vil sige for at beskytte befolkningen imod smitte af den pågældende sygdom og ikke kun for at beskytte den enkelte. Bestemmelsen om vaccination mod smitsomme sygdomme dækker det samme område som hidtil, bortset fra kopper, hvor risikoen for smitte er meget ringe, hvorfor der ikke er fundet grundlag for at opretholde adgangen til skadeserstatning forårsaget af koppevaccination.

[Tove Frederiksen]

Som en anden vigtig ting foreslås der indført mulighed for erstatning til personer, der er smittet af en vaccineret person.

Som en tredje ting kan jeg nævne, at indenrigsministeren ønsker muligheden holdt åben for vurdering af, at udviklingen kan medføre, at andre sygdomme end de i lovforslaget nævnte kan omfattes af vaccinationskadeerstatningsloven, stadig under forudsætning af, at der er tale om vaccinationer foretaget i offentlig interesse.

Heldigvis er det ikke store penge, vi taler om her. Der har i foregående år været tale om erstatninger i 5-6 tilfælde årligt; og på finansloven er et beløb af størrelsesordenen 235.000 kr. afsat for 1977-78.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Pilgaard Andersen (FP):

Lovforslaget om vaccinationskader har kun betydning for en meget lille gruppe mennesker, idet der, som vi lige har hørt, i 1975-76 heldigvis kun var 5-6 mennesker, som var impliceret i erstatningssager som følge af den offentlige vaccinationsordning.

Da lovforslaget ikke indeholder væsentlige ændringer, kan fremskridtspartiet selvfølgelig se velvilligt på hele denne lovgivning.

Vi ønsker selvfølgelig, at de mennesker, der får offentlig vaccination, også skal have fuld dækning, hvis de bliver udsat for en eller anden sygdom bagefter. Der skal ikke herske nogen tvivl om, at fremskridtspartiet har sympati for, at mennesker skal have mulighed for erstatning, hvis de får en eller anden skade som følge af vaccination.

Vi vil se velvilligt på lovforslaget.

Henrik Toft (V):

Da lovforslaget om erstatning for vaccinationskader oprindelig er fremsat på venstres initiativ, føler jeg mig særlig forpligtet, og de ændringer, der er foreslået på grund af revision af anden lovgivning, giver mig da heller ikke anledning til ret mange bemærkninger.

Ændringen i § 1, stk. 2, om smitte fra en person, der er vaccineret, finder jeg rimelig, og det samme gælder pligten efter § 2, stk. 2, om oplysningspligt over for de skadelidte eller efterladte.

Der henvises i bemærkningerne til forslaget om arbejdsskadeforsikring, hvorefter der

sker en forhøjelse af både årslønsmaksimum og erstatningsniveau. Med de som allerede nævnt heldigvis få tilfælde, der henvises til, i alt 16 over 3 år, kan det jo ikke komme til at dreje sig om mange penge, men det må være relevant at få en opgørelse over det i udvalget.

Det er en god ting, at der bliver vaccineret mod difteri, kighoste, polio og tuberkulose, ligesom der gives stivkrampevaccine. Derfor er det også en betryggelse med denne lovgivning, der samler de enkelte uheld op, som sker på grund af vaccination.

Jeg skal på venstres vegne give tilsagn om en positiv udvalgsbehandling.

Grove (KF):

For det konservative folkeparti er det klart, at de skader, der eventuelt måtte forårsages af det, vi har påbudt af vaccinationer, vil vi også stå til ansvar for, og derfor kan jeg tilsige en hurtig og positiv udvalgsbehandling.

Jes Schmidt (CD):

Jeg kan på CD-gruppens vegne tilsige vor støtte til dette lovforslag; vi vil gerne være med til udvalgsarbejdet. Principperne i den foreslåede lov svarer helt og holdent til den opfattelse af vaccinationskader, som man har i den gruppe, jeg repræsenterer her.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da vores ordfører i denne sag ikke er til stede, har jeg lovet at sige, at vi henviser til de generelle betragtninger til lovforslaget om arbejdsskader, og at vi kan give tilsagn om positiv udvalgsbehandling.

Tove Jørgensen (DKP):

Som fru Lilli Gyldenkilde siger, er det det samme principielle forhold, der gør sig gældende i denne lovgivning som i lovforslaget om arbejdsskadeforsikring, som vi lige har behandlet, nemlig det forhold, der ligger mellem menskade- og erhvervsskadeerstatningen. Af disse principielle ændringer og de konsekvenser, de vil få, og som jo skal afgørende belyses i udvalget, vil afhænge vor stillingtagen til lovforslaget, som vi i øvrigt ikke har nogen indvendinger imod.

Janne Normann (RV):

[Janne Normann]

Jeg skal på den radikale folketingsgruppes vegne anbefale lovforslaget. Der ligger en smidiggørelse i den nye formulering af, hvem der er erstatningsberettiget, nemlig de, der er skadet af en vaccination, som er omfattet af tilbudsloven om gratis vaccination, i stedet for som tidligere en opremsning af alle disse sygdomme. Det giver også mulighed for, at nye sygdomme, som er med i tilbudsloven, ikke bliver årsag til, at vi skal lave lovgivningen om. Vi finder det ligeledes rimeligt, at smittede også bliver erstatningsberettigede.

Vi kan tilsige velvillig behandling af lovforslaget.

Lis Stareke (DR):

Der er her tale om en ajourføring af bestemmelserne om erstatning for vaccinations-skader, og det sker jo på baggrund af de just behandlede lovforslag fra socialministerens hånd.

Vi har med glæde set udvidelsen med hensyn til, at sikringsstyrelsen har oplysningspligt over for den skadelidte. Retsforbundet kan billige den foreslåede revision.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Jeg har bare at sige tak for en meget velvillig behandling. Jeg synes, det er rigtigt, at vi udvider erstatning for vaccinationsskader ud over det, der er lovpligtigt, til det, der kan opstå i en given situation, og de problemer, der i givet fald måtte opstå, kan vi afklare i et udvalg; de har en nøje forbindelse med socialministerens lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og stempelloven. (Ændringer i anledning af lov om arbejdsskadeforsikring).

(Lovforslag nr. L 46. Fremsat 14/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Møller Andersen (S):

Dette lovforslag giver den skattemæssige konsekvens af lov om arbejdsskadeforsikring, idet den fritager engangsbeløbet i henhold til denne lov for beskatning.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.

Thorndahl (FP):

Skatteministerens forslag til lov om ændring af ligningsloven og stempelloven er et forslag om – i hvert fald i princippet – at reducere indkomstskatten, og det er vi enige i er den rigtige fremgangsmåde og det rigtige princip.

Skatteministeren siger i sine bemærkninger, at forslaget ikke skønnes at have særlige provenumæssige konsekvenser, idet – og det er, som det er formuleret, den eneste begrundelse, der gives – udbetalingen af afslutningsydelse først bliver aktuel, efterhånden som personer, der har haft arbejdsskader efter den 1. april 1978, bliver 67 år. Det er en vældig interessant tankegang, skatteministeren her præsenterer os for. Skatteministeren mener helt åbenbart, at når en ændring i beskatningen ikke har nogen umiddelbar virkning, så har den ingen virkning overhovedet. Jeg finder ikke tankegangen sagligt rigtig, men det kunne da være, at det kunne hjælpe til med at få gennemført den betydelige forhøjelse af den skattefrie bundgrænse, som fremskridtspartiet ønsker, hvis skatteministeren kan fastholde denne principielle betragtning også i denne sammenhæng.

Principielt vil fremskridtspartiet støtte alle forslag, der går ud på at begrænse indkomstskatten, og der er også en rimelig social begrundelse for netop at tilgodese disse mennesker, der har mistet erhvervsvenen.

Jeg skal derfor beklage, at regeringen ikke i denne sag som i andre sager ligesom har tilkendegivet, hvorledes disse forbedringer af